

בסייד ע"ק פבלר תכריע יתעט

מראה מקומות לדברי שם הגדול יתעט הבטלה

באנן: המכיל ר"ח של אפית חמץ של נכרי בפסח

May One Enjoy The Small Warftong from A New-Jewish Bakery On Pesach?

- (1) אמא פחמ'ם גל כה: - כו. "איתמר הנאה הבאה לאדם בע"כ. קום וריח אן בהם משום גל"ה ר"ל של תוס' למ' דה"א ודה"א ודה"א ר"ל של ר"א פוק' סימן א' של ור"ל דה"א איתמר"
- (2) שולחן ערוך י"ד ס' קמ"ב סע"ד טו ורמ"א של ע"ג של סק"ב אב' וברכ' יוס"ל של
- (3) חמץ ח"מ הלכות משון הוא בשל' דין ח' ובהאר מ"מ ח"מ של סק"י
- (4) אמא ע"ס דל סו: "הא' בת תהא..." ר"ל חולין בל"ה. (בגדו ה"ר) ור"ל דה"א אב
- (5) משנה מסכת פסחים פיק"ה משנה ה'
- (6) משנה ע"ס דל יב: ותוס' של דה"א אטא
- (7) שולחן ערוך י"ד סימן ק"ח סעיפ' א"ה, ע"ג של סק"כ וביאור ה"א של סק"כ
- (8) שולחן ערוך או"ח סימן ת"מ סע"ד א' ובה"ס דה"א אב
ב"א או"ח סימן ר"ל סע"ד יב'
- (9) הלכות שמעו הלכות פסח פיק"ה הלכות יב'
- (10) אמא ברכות דל נ"ב. ת"ב דה"ה מהלך חול' לכנן... ת"ב דה"ה מהלך בשוק של ע"כ"מ.
אמא ב"א פק"ה דל נ"ב: ולצדכ' ע"י"ו... ור"ל של

ג'ת סבת ה'ב'ס'ת ת'ל'ט ה'ת'ל'ט ב'א'ן : ה'ת'ר'ת ר'ח ה'א'ת'ר ה'א'ת'ר ה'א'ת'ר ב'ה'ס'ת

May One Enjoy The Small Hagfling from a Non-Jewish Bakery On 10

(1) ח'ת'ן א'ת'ן א'ת'ן

ת'מ'ג ד'י'ן ח'מ'ץ ב'ע'ר'ב פ'ס'ח ל'א'ח'ר ש'ש. ו'ב'ו ג'י' ס'ע'י'פ'י'ם :

(8a) א'ת'ר'ת ב'ר'ה ד'א' י'ב' :

א * ח'מ'ץ מ'ש'ש ש'ע'ו'ת ו'ל'מ'ע'ל'ה ב'י'ו'ם י'י'ד (ה) [ה] (א) א'ס'ו'ר ב'ה'נ'א'ה (ב) * (א'פ'י' מ'מ'נ'ו ש'ל א'י' א'ס'ו'ר ל'י'ה'נ'ו'ת (מ'מ'נ'ו)

ב'י'א'ו'ר ה'ל'כ'ה

* א'פ'י' ח'מ'צ'ו ש'ל נ'כ'ר'י א'ס'ו'ר ל'י'ה'נ'ו'ת מ'מ'נ'ו. כ'מ'צ'ו ה'א'ת'ר'ו'ת ב'ס'י' מ'מ'נ'ו ד'ל'פ'י' א'ס'ו'ר ל'ה'ר'י'ת ג'ס פ'ת ח'מ'ה ש'ל ע'ב'ו'ר'ס. ו'כ'ח'י'מ' מ'פ'ק'פ'ק ע'י'ק'ר ד'י'ע'ל ד'ר'י'ת פ'ת ח'מ'ץ ו'א'פ'י'ל'ו ב'י'ס'ר'א'ל ל'פ'י מ'ה ד'ק'י'ל' ב'י'ו'ד ק'י'מ'ן ק'י'ח ד'ד'ב'ר ש'א'י'ע'ו ע'ו'מ'ד ל'ר'י'ת מ'ו'ס'ר ל'ה'ר'י'ת ב'ו ו'כ'מ'ו ק'ן ל'ע'י'ן פ'ת ע'י'ן ב'ד'ב'ר'ו א'כ'ן ב'ל'מ'ת ל'א ב'ר'י'ע'ל ע'י'ק'ר ד'ב'ר ז'ה א'ס פ'ת ח'מ'צ'ו ע'ו'מ'ד ל'ר'י'ת ע'י'ן ל'ע'י'ל ס'י' (ב'י'ד) ב'ה'ג'י'ה ב'י' ד'ע'ו'ת ב'ו'ה ו'ע'י'י'ש ב'נ'י'א'ו'ר ה'ג'ר'י'ל ג'ס ב'י'ו'ד ס'י' ק'י'ח ג'ו'פ'א ח'י'ת'א ל'ח'ד מ'י'ד ד'מ'ת'ן כ'ס'פ'ס ד'א'י'ס'ו'ר'א ב'נ'מ'ש'ו א'מ'ר'י ר'י'ח'א'ל מ'י'ל'ת'א ע'י'י'ש

מ'ת'נ'י' ע'י'ד ש'י'ש ב'ה ע'ב'ו'ד'ת כ'ו'כ'ב'י'ם ו'ה'י'ו ב'ה ח'נ'ו'י'ת מ'ע'ו'ט'רו'ת ו'ש'א'י'נ'ן מ'ע'ו'ט'רו'ת ז'ה ה'י'ה מ'ע'ש'ה ב'ב'י'ת ש'א'ן ו'א'מ'רו ח'כ'מ'י'ם ה'מ'ע'ו'ט'רו'ת א'ס'ו'רו'ת ו'ש'א'י'נ'ן מ'ע'ו'ט'רו'ת מ'ו'ת'רו'ת :

ר'ע'

ה'כ'י ג'ר'ס'י'ן א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן ל'א א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן כ'ו'ל'י ע'ל'מ'א ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'א'ס'י'ר. א'פ'ש'ר ל'ו ל'י'ב'ד'ל ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן ל'ה'ת'ק'ר'ב כ'ד'י ל'י'ה'נ'ו'ת כ'ג'ו'ן ר'י'ח ש'ל ע'י'ז א'ו א'פ'י'ל'ו א'י' א'פ'ש'ר ל'ו ל'י'ב'ד'ל ו'מ'י'ו'ה מ'ת'כ'ו'י'ן ה'ו'א ו'ח'ב'י'ב ה'ו'א ל'ו ל'י'ה'נ'ו'ת : ל'א א'פ'ש'ר. @ ל'ו ל'י'ב'ד'ל ו'ל'א ק'א מ'י'כ'ו'י'ן ל'י'ה'נ'ו'ת @ ד'א'י'כ'א ת'ר'י' ל'ה'י'ת'ר ל'כ'י'ע' ש'ר'י :

א'י'ת'מ'ר

ה'נ'א'ה ה'ב'א'ה ל'ו ל'א'ד'ם ב'ע'ל כ'ר'ח'ו א'ב'י'י א'מ'ר מ'ו'ת'ר'ת ו'ר'ב'א א'מ'ר א'ס'ו'ר'ה א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן ל'א א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן כ'ו'ל'י ע'ל'מ'א ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'א'ס'ו'ר ל'א א'פ'ש'ר ו'ל'א מ'י'כ'ו'י'ן כ'ו'ל'י ע'ל'מ'א ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'ש'ר'י כ'י פ'ל'י'ג'י' ד'א'פ'ש'ר ו'ל'א מ'י'כ'ו'י'ן ו'א'ל'י'ב'א ד'ר'י' ה'י'ו'ד'ה ד'א'מ'ר * ד'ב'ר ש'א'י'ן מ'ת'כ'ו'י'ן א'ס'ו'ר כ'ו'ל'י ע'ל'מ'א ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'א'ס'ו'ר כ'י פ'ל'י'ג'י' א'ל'י'ב'א ד'ר'י'ש' ד'א'מ'ר ד'ב'ר ש'א'י'ן מ'ת'כ'ו'י'ן מ'ו'ת'ר א'ב'י'י כ'ר'ב'י ש'מ'ע'ו'ן ו'ר'ב'א א'מ'ר ע'ד כ'א'ן ל'א ק'א א'י'ר ש'מ'ע'ו'ן א'י'ר'א ה'י'כ'א ד'ל'א א'פ'ש'ר א'ב'ל ה'י'כ'א ד'א'פ'ש'ר ל'א א'י'כ'א ד'א'מ'ר'י א'פ'ש'ר ו'ל'א מ'י'כ'ו'י'ן ה'י'י'נ'ו פ'ל'ו'ג'ת'י'ה'ו ד'ר'י' י'ה'ו'ד'ה ו'ר'י' ש'מ'ע'ו'ן ל'א א'פ'ש'ר ו'ל'א ק'א מ'י'כ'ו'י'ן כ'ו'ל'י ע'ל'מ'א ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'ש'ר'י כ'י פ'ל'י'ג'י' ד'ל'א א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן

א'מ'ר א'ב'י'י מ'נ'א א'מ'י'נ'א ל'ה ד'ת'נ'י'א א'מ'רו ע'ל'יו ע'ל ר'ב'ן י'ו'ח'נ'ן ב'ן ז'כ'א'י ש'ה'י'ה י'י'ו'ש'ב ב'צ'י'ל'ו ש'ל ה'י'כ'ל ו'ד'ו'ר'ש כ'ל ה'י'ו'ם כ'ו'ל'ו ו'ה'א ה'כ'א ד'ל'א א'פ'ש'ר ו'מ'י'כ'ו'י'ן ו'ש'ר'י ו'ר'ב'א א'מ'ר ש'א'נ'י ה'י'כ'ל ד'ל'ח'ו'בו ע'ש'ו'י ד'ת'נ'י'א א'מ'ר ר' ש'מ'ע'ו'ן ב'ן פ'ו'י א'מ'ר ר' י'ה'ו'ש'ע ב'ן ל'ו'י מ'ש'ו'ם ב'ר ק'פ'ר'א ק'ו'ל ו'מ'ר'א'ה ו'ר'י'ח א'י'ן ב'ה'ן מ'ש'ו'ם מ'ע'י'ל'ה מ'ע'י'ל'ה ה'ו'א ד'ל'י'כ'א ה'א א'י'ס'ו'ר'א א'י'כ'א

(2) ח'ת'ו'ת ס'ת'ו'ת ד'ל'כ'י' : כ'י' - כ'ו'

ת'ו'ס' ד'ר'א'ל א'פ'ש'ר

ו'מ'י'ר'י כ'ג'ו'ן ד'ל'א ה'ו'י פ'ס'י'ק ר'י'ש'י'ה ד'ב'פ'ס'י'ק ר'י'ש'י'ה מ'ו'ד'ה ר'ב'י ש'מ'ע'ו'ן ו'ל'י'כ'א ל'מ'י'מ'ר ד'א'פ'י'ל'ו ב'פ'ס'י'ק ר'י'ש'י'ה ש'ר'י ה'כ'א ר' ש'מ'ע'ו'ן מ'ש'ו'ם ד'ה'כ'א מ'י'ר'י ב'ג'ר'י'ר'ה ד'כ'ל'י'ם ל'י'כ'א ל'א'ל'ה א'י'ס'ו'ר'ה ד'ר'ב'נ'ן ש'ה'ו'א ח'ו'פ'ר כ'ל'א'ח'ר י'ד כ'ד'א'מ'ר * ב'ב'מ'ה מ'ד'ל'י'ק'י'ן (ש'ב'ת כ'ט) ד'ה'א ב'ש'מ'ע'ת'א מ'י'י'ת'י ע'ל'ה מ'י'ד'י ד'א'ו'ר'י'י'ת'א כ'ג'ו'ן מ'ע'י'ל'ה ו'כ'ל'א'י'ם ו'פ'ס'ו'ל פ'ר'ה ו'ז'ל' כ'ל'ל ה'ג'ה'ו' ד'מ'י'י'ת'י ל'א ה'ו'י פ'ס'י'ק ר'י'ש'י'ה 'ו'ל'א א'פ'ש'ר' ד'כ'ו'ל'י' ש'מ'ע'ת'א נ'ר'א'ה ל'ר'י' ד'ל'א א'פ'ש'ר כ'ד'ר'כ'ו' א'ל'א ב'ט'ו'ר'ת ג'ד'ו'ל

ר'ב'י'נ'ו ח'נ'נ'א'ל

ר'ס'י'ק א'ב'י'י א'ה'א א'ה'א ר'ב'ן י'ו'ח'נ'ן ב'ן ז'כ'א'י ש'ה'י'ה י'ו'ש'ב ו'ד'ו'ר'ש כ'ל ה'י'ו'ם ב'צ'ל'ו ש'ל ה'י'כ'ל ו'ר'ח'ו'י' ר'ב'א ש'א'נ'י ת'ת'ם ה'י'כ'ל ל'ח'ו'בו ע'ש'ו'י ו'א'י'ן ק'ד'ו'ש'ה ב'צ'ל'ו

ת'ו'ס' ש'ל ד'ל'כ'י'

ש'א'נ'י ה'י'כ'ל ל'ד'ל'ו'כו ע'ש'ו'י. פ'י'ה ו'א'י'ן ה'ג'א'ת ל'י'ל'ו ג'א'ס'ר'ת ש'א'י'ן ז'ה ד'ר'ך ה'ג'א'ת ו'א'י'ת ו'ה'א ל'א כ'ת'י'ב א'כ'י'ל'ה ו'א'פ'י'ל'ו ש'ל'א ב'ד'ר'ך ה'ג'א'ת י'ה'א א'ס'ו'ר ו'י'ל' ד'מ'ע'י'ל'ה י'ל'פ'י'ן *ח'ט'א ח'ט'א מ'ת'רו'מ'ה ו'ב'ת'רו'מ'ה כ'ת'י'ב א'כ'י'ל'ה ו'ה'א ד'א'ס'ר ב'פ' כ'ל ה'ל'ל'מ'י'ם (ע'י'ז מ'ת' : ל'י'ש'ב ת'ח'ת א'ס'י'ר'ה מ'ש'ו'ם ד'א'ס'י'ר'ה ל'ל' ע'ש'ו'י'ה ו'ה'י'א ד'ר'ך ה'ג'א'ת ע'ו'ד ד'ג'ב'י ע'י'ז ל'א כ'ת'י'ב א'כ'י'ל'ה* :

ב'ן ש'מ'

א'י'ת'מ'ר

ה'ג'א'ת ה'ב'א'ה ל'ו ל'א'ד'ם ב'ע'ל כ'ר'ח'ו. כ'ג'ו'ן ר'י'ח ע'י'ז ו'ב'ע'ל כ'ר'ח'ו ה'י'י'בו ל'ו'מ'ר ש'ל'א ב'א ל'כ'א'ן ב'ש'ב'י'ל'ו א'ל'א ה'ר'י'ח מ'מ'י'ל'א ק'א'ת'י'א ו'ב'כ'י ה'א'י ג'ו'נ'א א'פ'י'ל'ו ה'ו'א מ'כ'ו'י'ן ל'ה ב'ע'ל כ'ר'ח'ו מ'ק'ר'י'ת ד'ה'א ש'ק'ל'י'ן ו'ט'ר'י'ן ב'ש'מ'ע'ת'י'ן ב'א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'כ'ו'י'ן ו'ל'א א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'כ'ו'י'ן : א'פ'ש'ר ל'ו. ל'י'ב'ד'ל : ו'מ'ת'כ'ו'י'ן. ל'י'ה'נ'ו'ת מ'א'ו'ס'ו' ר'י'ח א'ו א'פ'י' א'י'ל' ל'ו ל'י'ב'ד'ל. ו'מ'י'ו'ה מ'ת'כ'ו'י'ן ה'ו'א ל'י'ה'נ'ו'ת כ'י'ע'ל'ה פ'ל'י'ג'י' ד'א'ס'ו'ר ד'ה'א ק'א מ'כ'ו'י'ן ל'ה ל'א א'פ'ש'ר ל'ו ל'י'ב'ד'ל ו'ל'א מ'כ'ו'י'ן ל'י'ה'נ'ו'ת ד'א'י'כ'א ת'ר'י'ת ל'ה'י'ת'ר'א כ'י'ע'ל'ה ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'ש'ר'י' : ה'י'י'בו פ'ל'ו'ג'ת'א ב'מ'ס' ש'ב'ת' (ד' כ'ט) : ב'ג'ר'י'ר'ת מ'ט'ה כ'ס'א ו'ס'פ'ס'ל ו'ק'י'י'ל' כ'ר'ב'א ה'י'ל'כ'ן ב'י'ן א'פ'ש'ר ב'י'ן ל'א א'פ'ש'ר ב'י'ן א'פ'ש'ר א'י' מ'כ'ו'י'ן א'ס'ו'ר א'י' ל'א מ'כ'ו'י'ן מ'ו'ת'ר

כ'א'ל ש'מ' ס'י'מ'ן א' (ב'א'ב'א'ב)

א'י'ת'מ'ר ה'ג'א'ת ה'ב'א'ה ל'ו ל'א'ד'ם ב'ע'ל כ'ר'ח'ו. א'ב'י'י א'מ'ר מ'ו'ת'ר. ו'ר'ב'א א'מ'ר א'ס'ו'ר. א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן. [e] ל'א א'פ'ש'ר ו'ק'א מ'י'כ'ו'י'ן כ'י'ע'ל'ה ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'א'ס'ו'ר ל'א א'פ'ש'ר ו'ל'א מ'כ'ו'י'ן כ'י'ע'ל'ה ל'א פ'ל'י'ג'י' ד'ש'ר'י. ו'מ'י'ר'י'י' ד'ל'א ה'ו'י פ'ס'י'ק ר'י'ש'י'ה כ'ג'ו'ן ש'י'ט'ל ל'ס'ת'ו'ם מ'ז'ר'י'ו ש'ל'א י'ה'ג'ה מ'ן ה'ר'י'ח. ד'פ'ס'י'ק ר'י'ש'י'ה ה'ו'י כ'מ'ה'כ'ו'י'ן ב'כ'ל א'י'ס'ו'ר'י ד'א'ו'ר'י'י'ת'א

(8b) ת'ו'ס'ת ד'ל'כ'י' : א'ר'א

ב'ו'ר'ד ו'ה'ד'ם ד'ק'מ'ת'ה'נ'י מ'ר'י'ח'א. ה'ק'ס'ה ר'ת' מ'י'ש מ'צ'ת ת'י'ה'א ד'א'מ'ר'י'ן ל'ק'מ'ן פ'י"ב (ד'ף ס'ו) : ד'ש'ר'י מ'ש'ו'ם ד'ר'י'ח'א ל'א'ו מ'י'ל'ת'א ה'י'א ו'ק'י'ד'ן ד'ש'א'נ'י ו'ו'ר'ד ו'ה'ד'ם ד'ע'י'ק'ר'י'י'ה'ו ל'ר'י'ח'א ק'י'י'נ'ו ו'ה'ו'י כ'מ'ו ק'ט'ו'ר'ת ד'א'ף ל'א'ח'ר ש'נ'ע'ש'י'ת מ'ל'ו'ת'ו כ'ה'י ש'א'י'ן מ'ו'ע'ל'י'ן ב'ו א'י'ס'ו'ר'א מ'י'ה'א א'י'כ'א ו'א'פ'י'ל'ו ל'א ה'ו'י ע'י'ק'ר'i'י'ה'ו ל'ר'י'ח'א ש'מ'א י'ש ל'א'ס'ו'ר ד'ה'א ד'א'מ'ר'י'ן (פ'ס'ח'י'ם ד'ף כ'ד) : כ'ל א'י'ס'ו'ר'י'ן ש'ב'ת'ו'ר'ה א'י'ן ל'ו'ק'י'ן ע'ל'י'ה'ן א'ל'א כ'ד'ר'ך ה'ג'א'ת'ן מ'כ'ל מ'ק'ו'ס א'י'ס'ו'ר'א מ'י'ה'א א'י'כ'א. י'ש'מ'א'ת' ב'ע'ב'ו'ד'ת כ'ו'כ'ב'י'ם א'פ'י'ל'ו ל'ל'ק'ו'ת ג'מ'י ל'ק'י' מ'י'ד'י ד'ה'ו'ה א'כ'ל'א'י' ה'כ'ר'ס ד'ל'ו'ק'י'ן ע'ל'י'ה'ם א'ף ש'ל'א כ'ד'ר'ך ה'ג'א'ת'ן. מ'ש'ו'ם ד'ל'א כ'ת'י'ב'א ב'ה'ו א'כ'י'ל'ה ו'ב'ע'ב'ו'ד'ת כ'ו'כ'ב'י'ם ג'מ'י * ל'א כ'ת'י'ב'א ב'ה'ו א'כ'י'ל'ה ב'ז'א'ו'ר'i'i'ת'א א'ל'א ב'ד'ב'ר'י' ק'ב'ל'ה (ת'ה'ל'י'ם ק'ן) ו'י'א'כ'ל'ו מ'ז'ב'ח'י' מ'ה'י'ם ו'א'ע'י'ז ד'כ'ת'י'ב' (ד'ב'ר'י'ם ל'ג') א'ש'ר ח'ל'ב ז'צ'ח'י'מ'ו י'א'כ'ל'ו מ'כ'ל מ'ק'ו'ס ל'א ה'ו'ז'כ'ר א'כ'י'ל'ה ל'ל'ל א'י'ס'ו'ר ר'ק ב'ד'ב'ר'י' ק'ב'ל'ה ד'א'י'ת'ק'ס ז'כ'ח ל'מ'ת ו'י'א'כ'ל'ו מ'ז'ב'ח'י' מ'ת'י'ם כ'ד'א'י'ת'א פ'ר'ק א'י'ן מ'ע'מ'י'ד'י'ן (ל'ק'מ'ן ד'ף כ'ט) : ו'א'פ'י'ל'ו א'ס'ת' מ'מ'ל'א ל'ו'מ'ר ד'מ'ל'ק'ו'ת ל'י'כ'א א'י'ס'ו'ר'א מ'י'ה'א א'י'כ'א א'ב'ל ב'ת ת'י'ה'א א'ע'י'ז ד'ב'י'ן כ'ס'ך מ'י'r'י' ד'כ'ע'י'ן א'י'ס'ו'ר ע'ב'ו'ד'ת כ'ו'כ'ב'י'ם ה'ח'מ'י'רו ב'ו. ה'ת'ס' ל'י'כ'א ה'ג'א'ת כ'י' א'ד'ר'ב'ה ח'ו'ק ה'י'י'ן נ'כ'נ'ס ב'ח'ו'ט'מ'ו ו'מ'ו'י'ק'ן ו'ט'ע'ס ה'א'ו'כ'ר ל'א'ו מ'ש'ו'ם ה'ג'א'ת ה'ר'י'ח א'ל'א מ'ש'ו'ם ד'כ'ת'י'ב' ל'י'ה כ'ש'ת'י'י'ה ש'ה'ר'י'ח נ'כ'נ'ס ב'ג'ו'פ'ו ו'ה'ו'א ח'ז'ק ב'י'ז'ת'ר ו'א'פ'i'ל'ו א'ת'י'ל' ד'ש'ת'י'ה ג'ס'ה מ'ו'ת'ר'ת ב'ז'א'i'ס'ו'ר ה'ג'א'ת ה'כ'א כ'י'ו'ן ד'א'ס. ה'י'ה ש'ו'ת'ה ה'י'י'ן ע'ל'מ'ו ל'א ה'י'ת'ה ל'ו ש'ת'י'י'ה ג'ס'ה י'ש ל'א'ס'ו'ר ה'ר'י'ח ה'ד'ו'מ'ה ל'מ'מ'ש א'ע'י'פ' ש'א'י'נ'ו נ'ה'ג'ה

ח ועתה נחזור לענינו הנ"ל, דמה שפכתנו בסעיף ב' דאפלו שמיעת לשון הרע הוא אסור תורה הינו לילך ולשמע, אבל אם ישב בחבורת אנשים שנתקצו לענין מה (ח) והתחילו לדבר דברים אסורים, והוא משער שדברי תוכחתו (ט) לא יועילו להם מאומה - תלוי בזה: אם אפשר לו (י) לילך ממסבתם או להניח אצבעו באזניו, מצוה רבה הוא עושה בזה, כמו שאמרו חז"ל בכתבות (דף ה); אבל אם אי אפשר לו להשמיט ממסבתם ומשער בעצמו שעצה זו דהנחת אצבעו באזניו גם-כן קשה לו מאד מפני שילעגו עליו (יא) ובודאי לא יעשה עצה זו, על-פנים יראה אז לזרז את עצמו ולהעמיד על נפשו בעת צרה כזו וללחם מלחמת ה' עם יצרו כדי שלא יכשל (יב) על-פניו באסור דאורייתא של שמיעת וקבלת לשון הרע. ולזה צריך שלשה פרטים שיזהר בהן מאד, וינצל על-ידי זה על-פניו פנים מהאסור תורה שיש בעון הנ"ל: א) יחליט בנפשו בהסכם גמור שלא להאמין (יג) לדברי הגנות שמספרין על חבריהם. ב) לא יהיה ניתא לה (יד)

בשמיעת ספוריהם האסורים האלה.

ועוד דאם כן לפי פסק הלכה דק"ל כר' שמעון דדבר שאין מתכוין מותר יהיה מותר אפילו אית ליה דרכא אחרינא למיזל ואפילו אם הוא רואה וכמו שכיררנו למעלה כיון דהוא אפשר ולא מיכוין, והלא בשו"ע אה"ע סימן כ"א פסק דאסור להסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה. ואין לומר דהטעם הוא משום המסקנא דב"ב דאיבעי ליה למינס נפשיה אם כן הכי נמי בפסחים נימא דאיבעי ליה למינס נפשיה שלא להסתכל בנויי עכו"מ? פן יבוא להנות וגם לאטום אזניו מלשמע קול נגינות שמזמרים לפני עכו"מ? פן יבוא להנות, והלא כיררנו לעיל מכמה מקומות דלא חיישינן לזה? ועיינת הרבה בהאי קושיא. ונראה לי, דסברת הגמרא דבערות מפני שנפשו של אדם מחמתן צריך להחמיר יותר, דהגם שעתה חושב שלא ניחא ליה בהנאה זו, פן יתגבר יצרו עליו בעל כרחו ויבוא להרהר ע"ז, וכן מצינו בכמה ענינים שהחמירו יותר בעניני הסתכלות מכל האיסורים שבתורה אף כלא אפשר ולא מכוין. וכענין שאמרו בברכות (דף ס"א) אחורי ארי ולא אחורי אשה, פגע באשה בדרך רץ אחריה ומסלקה לצדדין, ומשמע מדברי האחרונים באה"ע דאפילו לית ליה דרכא אחרינא למיזל ולא ניחא ליה בהסתכלות אפילו הכי אסרו חז"ל והכל מטעם שכתבתי כנ"ל. ומ"ש רשב"ם דק"ל הרחק מן הכיעור היינו בענינים כאלו שמצוי פתוי היצר וגם לעז הבריות מאוד.

ואין להקשות על סוגיא זו מהא דאמרינן בבבא בתרא (נ"ו ע"ב) מאי דכתיב ועוצם עיניו מראות ברע זה שאינו מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה וקפריך הגמרא היכי דמי אי דאיכא דרכא אחריתי רשע הוא ואי דליכא דרכא אחריתי אנוס הוא, לעולם דליכא דרכא אחריתי ואפילו הכי מיבעי ליה למינס נפשיה, ופירש הרשב"ם רשע הוא ואף על פי שהוא עוצם עיניו דלא היה לו להתקרב בהאי דרך דקיימא לן הרחק מן הכיעור וכו' ע"ש, ואם כן הכא נמי אמאי פסקינן דאפשר ולא מכוין, דהיינו שאפשר לו לילך בדרך אחר ולא יפגע באיסור הנאה של עכו"מ? והוא הולך בדרך זו, כיון שהוא הולך לדרכו ואינו מכוין להנות שרי ולא דוקא בעכו"מ? דכל שכן הוא בכל אסורין שבעולם כמו שכתב הש"ך כיו"ד סימן קמ"ב בסופו, ומה דשרינן הוא אפילו אם הוא רואה ושומע וכנ"ל, והכא בכ"ב קריננה הגמרא רשע לפירוש הרשב"ם אפילו אם הוא עוצם עיניו כיון שיש לו דרך אחרת.

באר ח"מ אל

(יד) לא יהיה ניתא ליה וכו'. דבר זה צריך להרחיב בביאורו ומאת ה' אבקש שלא אכשל בדבר הלכה. והוא דגרסינן בפסחים (דף כ"ה ע"ב) איתמר הנאה הבא לו לאדם בעל כרחו אכ"י אמר מותרת ורבא אמר אסורה וכו'. נמצא לא אפשר ולא מכוין אן אפשר ולא מכוין שרי דאנן קי"ל כר' שמעון ולא אפשר וקמיכוין אסור ופירש רש"י שם וז"ל מותרת אין צריך לפרוש הימנה, אפשר לו ליבדל וקמתכוין להתקרב כדי להנות מריח של עבודת גלולים או אפילו אי אפשר לו ליבדל ומיהו מתכוין וחכיב הוא ליה להנות, לא אפשר לו ליבדל ולא קמתכוין להנות דאיכא תרתי להיתר לכ"ע שרי. וידוע הוא מה שכתב הר"ן בסוגיא זו דלהכי קרי ליה הגמרא הנאה הבא לו לאדם בעל כרחו משום שלא בא לכאן בשבילו אלא הריח ממילא קאתי. וזה הדין של הגמרא לאו דוקא לענין עכו"מ ולענין ריח, דהוא הדין בדבר התלוי בראיה או בשמיעה וגם בכל איסורין שבתורה, כמו שמוכח שם בגמרא מכל הראיות שהביאה שם הגמרא, וכן נפסק גם כן כיו"ד (בסי' קמ"ב סי' ט"ז בהג"ה ובש"ך שם סי' ל"ד ע"ש).

בת תיהא עובד כוכבים לישראל שפיר

דמי ישראל לעובד כוכבים אב"י אמר אסור ורבא אמר מותר אב"י אמר אסור ריחא מילתא היא ורבא אמר מותר ריחא לאומילתא היא.

וקי"ל כלהיכא דפליגי אב"י ורבא דהלכתא כרבא בר מע"ל קג"ם וכיון דהלכתא כרבא בהא דריחא לאו מילתא היא

(6) אמרא עמוה זרה לא יא

ה' איתא (סב) שלא יתכוונו, ומ"מ בענין בענין ולא הר פסיק רישא חוסי בשבת דף כ"ט אבל הר"ן פ"ד רחוקין דף רצ"א נחב להתיר אף בפ"ד

ה' איתא (סב) שלא יתכוונו, ומ"מ בענין בענין ולא הר פסיק רישא חוסי בשבת דף כ"ט אבל הר"ן פ"ד רחוקין דף רצ"א נחב להתיר אף בפ"ד

ה מוכרי כסות, מוכרין פדרקין ובלבד שלא יתכוננו בחמה מפני החמה, ובגשמים מפני הצל

(7) ר"ן עמוה זרה אל ה"ל אל

התם נגמ' פלוגתייהו דאב"י ורבא כחנאי דתניא הרוזה פת חמה ונתנה ע"פ חבית של יין של תרומה ר"מ אומר ורבי יהודה מחיר דאב"י כר"מ ורבא כרבי יהודה והכא ליכא למימר דמשום הגאה מילתא היא דהא הגאה דתרומה שריא ורשא הוא להריח בה ועוד דהא קי"ל כר' שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר ולדידיה הגאה ללא מיכוין ליה שריא כדמוכח בפרק כל שעה [דף כ"ה] והכא ודאי נכח תיהא אינו מתכוין ליהנות מיוין נכח דלאו ברשיעי עסקינן וכ"כ פסיק רישיה הוא וקי"ל [שנת דף ע"ה] [דמודה] ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות ליתא דלענין הגאה ודאי אע"ג דהוי פסיק רישיה שריא דהא אמרינן התם [פסחים דף קנ"ו]

ה' איתא (סב) שלא יתכוונו, ומ"מ בענין בענין ולא הר פסיק רישא חוסי בשבת דף כ"ט אבל הר"ן פ"ד רחוקין דף רצ"א נחב להתיר אף בפ"ד

(5)

(3) עולתן ערוך י"ד ס' מן קמח

מן לב כ"י אסור לשמוע כלי שיר של ארירים או להסתכל לג בניו אלילים
כיון (כו) שנהנה בראייה, ל"ד [לד] (ומיהו דבר שאין (כו) מתכוין מותר)

ברכי יוסף
סעיף מ"ו או להסתכל
בניו וכי' ומלאו איסור
מפורש לנכנס לכהן עבודה
כוכבים ללחות בנייהם.
הר"ק בהגוספון כ"י

ע"ז

עומדת על הכיב כו' ודוחק: לב אסור לשמוע כו' . וכן להריח זרית של אלילים וכדמוכה צפ' כל שעה (דף כ"ה ע"ב) ע"ש ועיין מ"ש בס"ס
ק"ח: לג בניו אלילים . פי' באלילים עלמין שנטעו אסור להסתכל בהן לראות נויין אבל זרות שנטעו לנוי ולא לטבוח מזבחר בתו' והר"ש
דמוחה: ל"ד ומיהו דבר שאינו מתכוין מותר . זהו ש"ס ערוך צפ' כל שעה (דף כ"ה ע"ב) ופסקוה הרי"ף והר"ש והר"ן שם והרמב"ם פרק
י"ב מהמ"א דין י"ב ולא ידעתי למה כתבו הרב בשם הגהות רי"ז וחוליו י"ל משום דאפשר לפרש ש"ס בשאר איסורין ולא בעבודה כוכבים
כתבו הרב בשם רי"ז אבל פטמא דמלתא משמע החס אפילו בעבודה כוכבים וכן פרש"י שם להדיא ע"ש וכ"כ רבינו ירוחם נ"ז ח"ה: ומבואר שם
בש"ס ופוסקים דאפי' אפשר לו לילך למקום אחר ומותר כשאינו מתכוין ומבואר בחוס' והר"ש ורי"ז שם דמיירי בענין שיכול לאתווא אזינו ולעלוס
עיניו ולסחוס נחיריו שלא יבנה מן הקול והמראה והריח ומותר כשאינו מתכוין להאחס דלא הוי פסיק רישיה הא לאו הכי אסור אבל
כמתכוין מבואר שם בש"ס ופוסקים דאפילו א"א לו לילך למקום אחר אסור:

(12) ל"א ב"א ב"א א"א א"א א"א ועוצם עיניו ע"ש

מראות ברע ה' א"ר חייא בר אבא ר"ה שאין
מסתכל בנשים בשעה שעומדות על הכביסה
הכי דמי אי דאיכא דרכא אחריתא רשע
הוא אי דליכא דרכא אחריתא אנוס הוא

שאין מסתכל . כשהוא

הולך על שפת הנהר: הכי דמי . דמשחזח ביה קרא אס שטוס עיניו דמשמע שאם לא יעניס עיניו אינו לא לדיק ולא רשע: אי
דליכא דרכא אחריתא . ואזיל בהך: רשע הוא . ואף על פי שטוס עיניו שלא היה לו לקרב אלא להרחיק מן הפבירה דקיימא לן
חולין (דף מד): הרחק מן הכיעור: אנוס הוא . אם מסתכל דרך הליכתו ואנוס רחמנא פקריה ולמה מוקיין הכתוב להעניס עיניו
דממשחזח ביה קרא שמינין' ולריך לעלוס עיניו: למינס נפשיה . להקום עיניו ל"ד אחר והייט דמשחזח ביה קרא דלי אנוס
נפשיה חסיד הוא:

(13) ל"א ב"א ב"א א"א א"א

תנו רבנן היה מהלך חוץ לכרך והריח ריח אם רוב עובדי כוכבים אינו מברך אם רוב ישראל מברך
תנו רבנן היה מהלך בשוק של עכו"ם נתרצה להריח הרי זה חומא:

א"א

(9) עולתן ערוך י"ד ס' מן קמח א"א א"א

(1) אפי' בכל מה שכתבנו מצטל האיסור' (שם בארוך כלל ל"ט ד"ח) [י"ט] ולזורך
(2) הפסד יש לנהוג כן . [כ] י"א דאיסור האוסר במשהו כגון חמץ
בפסח ריחא מלפא ואוסר אפילו נדיעבד י"ד [כ"א] אם התגור (יג) קטן
והוא סחוס והאיסור וההיתר מגולין מוך התגור (ד"מ בשם הגהה סמ"ק
וכשם מוסטופ עבודה כוכבים דף ס"ו ע"ב) [כ"ב] ויש אומרים שאין
(י"ד) לחלק (ד"מ בשם מרדכי) * ונמקום הפסד יש לסמוך דכדברי המקולין

ה [לא] י"י (ג) מותר לשאוף בפיו ריח יין נסך דרך
נקב שבחבית לידע אם הוא טוב:
ז [לז] י"י בשמים של עבודה כוכבים וכלאי הכרם
ד [וערלה בן] (ה) אסור (נד) להריח בהם:

ע"ז

הנהא דכל שטשוים להריח כורד והדס כו' אסור עכ"ל רש"א וכ"כ בא"ח וז"ל זה הכלל כל מידי דלא הוי להריח ריחא לאו מילתא היא
א"ה דברי שעומד להריח כגון ורד והדס אסור ליהנות מהריח עכ"ל ב"י וכ"כ החוס' פ"ק דעבודה כוכבים דף י"ב ד"ה אלא צורד והדס בשם ר"ת
ותי"ש גאס הא דמותר להריח ביין כסטיף ה' וכ"כ המרדכי פכ"ש וז"ל אבל בדבר שאין עיקרו עומד להריח צהא קאמר רבא ריחא לאו מילתא
היא

ביאור הר"א

[ל"ן] בש"ס כו' . כט"ש בע"י י"ב ב' ארשב"ל
ל"ש כו' ול"ד לבת תיהא דשם מויקו ואין נהנה ואף אביו ל"ש אלא משום דהוי כשותה
וכט"ש בקטורת בש"ב דפסחים (כ"ו ח') והרשב"א חילק דבת תיהא אינו עוסד לריח
וב"כ המרדכי וראייתו מסוכה ל"ו ב' דאחרונ של סצוה מותר להריח אע"ג דאסור בהנאה
וליתא דמשע מוכח להיפך כט"ש מאכילה אקציה כו' הלא"ה אין חילוק וכ"כ הש"ך
וב"כ תוס' שם ד"ה אלא ולא טבעיא בכלאי הכרם דלוקין עליהם שלא כדרך הנאתן
כט"ש בש"ב דפסחים (כ"ד כ') אלא אפילו ערלה דאין לוקין מ"ט איסורא טיהא איכא
ועתוס' דע"י י"ב ב' ד"ה אלא כו' :

נראה דאין חילוק
דס"ס נהנה הוא מהריח וצחוס'
בעבודה כוכבים שם מסקי גס כן
דבעבודה כוכבים אין חילוק
הלכך בעבודה
כוכבים עכ"פ אין להקל: ?

(10) כ"א א"ח ס' מן ר"ש א"א א"א

הגה י"א (נד) דהמריח צפת חס יש לו
לנכך שנתן ריח טוב צפת (אנדוריס וכו' ס' רנ"ו) בשם א"ח (נה) וי"א דאין לנכך עליו (כ"י) (נו) לנכך אין להריח צו:
לנכך שנתן ריח טוב צפת (אנדוריס וכו' ס' רנ"ו) בשם א"ח (נה) וי"א דאין לנכך עליו (כ"י) (נו) לנכך אין להריח צו:

ל"א ב"א ב"א א"א

(גה) וי"א דאין לנכך עליו. דאין זה ריח (מו) חסון
שיהא רחי לנכך עליו [כ"י צ"י רנ"ו]: (נו) לנכך אין להריח
כו. ואס מריח אין מנכך עליו [מ"א]:

ע"ז

אמנם לפי ביאור הגר"א צ"ח הסימן משמע דאף למה אמרנו ק"ל דפת דעו כפרי שיש לו ריח אלא שטעמם כיון שאין עיקרו
עומד להריח לכן אין לו לנכך ע"ש ולפי"א אס נעלו להריח לנכך לנכך. וספק ברכות להקל:

(11) ה"כית ע"מא ב"א ב"א א"א א"א

יב. הנמצא במקום שנוסף שם ריח חמץ י" 67, אסור לעשות פעולה של שאיפת ריח אף על פי שאין בוונתו ליהנות